

HEIJASTE

3/2023

7.9.2023

39. vuosikerta

Puheenjohtajan palsta	<i>Urantia-kirjan</i> levitystyön haasteet	3
Pääkirjoitus	Sanoista ja merkityksistä	4
<i>Matti Tossavainen</i>	Absoluutit (osa 2/2)	6
<i>Risto Mäntynen</i>	Katse tähtiin – kuinka <i>Urantia-kirja</i> tuli Suomeen...	11
<i>Antti Roine</i>	Materialistin usko perustuu tyhjiyteen	21

Päätoimittaja

Tapio Talvitie
Makaksentie 10, 02750 Espoo
Puh. 050 332 2739
julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Toimitussihteeri

Erkki Erähonka
Kannuskuja 9 G 63, 01200 Vantaa
Puh. 050 585 9714
e.erahonka@gmail.com

Toimittajat

- Marita Korpilinna Tampere Puh. 050 548 2034
- Leena Kari Helsinki Puh. 050 327 2014
- Pertti Leinonen Lohja Puh. 050 041 6336

Taitto: Tapio Talvitie

**Pyydämme lähettämään
numeroon 4/2023 tarkoitettun
aineiston 15.11.2023 mennessä.
Arvioitu ilmestyminen vko
49/2023.**

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. *Heijastees-*sa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. *Heijaste* toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. *Heijaste* ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002.6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku;jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki *Heijasteessa* esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että *Heijaste*-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on myös kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertatilaus (kalenterivuosi /neljä numeroa) maksaa 25 €. Tilaukset maksetaan Suomen Urantia-seuran pankkitilille: IBAN: **FI72 1427 3000 1021 26**, BIC: **NDEAFIHH**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Tekijänoikeus. *Heijasteen* toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdestä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 111, 04201 KERAVA

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi

Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili (Nordea):

IBAN: FI72 1427 3000 1021 26

BIC: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto:

Lillybyntie 40, 21610 KIRJALA

Puhelin: 050 540 4582

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

U-säätiön pankkitili: Rabobank Rotterdam

IBAN: NL90 RABO 0153 1175 91

BIC: RABONL2U

Puheenjohtajan palsta

Urantia-kirjan levitystyön haasteet

URANTIA-KIRJA on ollut saatavilla suomenkielisenä 30 vuotta ja sitä on myyty yli 7 000 kpl, mikä on moneen muuhun maahan verrattuna iso määrä. Välillä tulee kuitenkin pohtineeksi, olemmeko me *Urantia*-liikkeessä mukana olevat tehneet työtä ja oikeita ratkaisuja riittävästi kirjan ja sen sanoman levittämisen hyväksi? Joskus nimittäin tuntuu siltä, että vieläkin enemmän olisi voitu tehdä.

Alkuvuosina pyrimme aika aktiivisesti noudattamaan alkuperäistä ilmoituksenantajien ohjetta **kasvokain henkilöltä henkilölle** levittämisestä. Tuota ohjetta ei varmaankaan olisi muuten annettu, ellei se vuonna 1955 englanninkielisen *Urantia-kirjan* julkaisuajankohtaan olisi parhaiten sopinut. Olisiko se sitten tehokain tapa vielä nyky maailmassakin, jossa suurin osa kansalaisista viettää ison osan ajastaan netin syövereissä ja kasvoton mainonta ja markkinointi erilaisissa sähköisissä kanavissa koetaan tarpeelliseksi? Vaikeaa sanoa, mikä muuttuvassa maailmassa kulloinkin olisi tehokain tapa. Täytyy pi-

tää mielessä, että ilmoituksen onnistumista ei kuitenkaan mitata kirjan myyntiluvuilla, vaan kirjan sanoma täytyy myös pystyä omaksumaan, ja mieluummin vielä elämään todeksi omassa elämässään. Ilmoituksenantajat varoittivat, että **liian nopea kasvu olisi itsetuhoista**. Kirja on annettu niille, jotka ovat valmiita sitä varten kauan ennen sen maailmanlaajuisen lähetystehtävän aikaa. Henkilöltä henkilölle levittäminen on saattanut ajan saatossa meiltä monelta jo unohtua. Myöskään tulokset eivät ole aina olleet kovin rohkaisevia. Juuri ne lähimmäisemme tai ystävämme, joiden olisimme ajatelleet olevan kiinnostuneita *Urantia-kirjan* opetuksista, eivät sitä ole kuitenkaan ottaneet vastaan. Ilmoituksenantajat ohjeistivat aikoinaan, että **teidän täytyy oppia hallitsemaan sielunne kärsivällisyydessä**. Omaamme tarpeeksi tuota kärsivällisyyttä vai olemmeko kärsimättömiä ja unohdamme luottamuksen siihen, että ilmoituksen ja totuuden maailmanlaajuinen leviäminen toteutuu kuitenkin aikanaan – meistä huo-

limatta hitaan varmasti. Toivottavasti voisimme sanoa, että meidän ansioitamme vielä varmemmin.

Kirjan varsinaista mainostamista erilaisissa medioissa olemme tehneet aika vähän. Olemme siitä huolimatta onnistuneet mielestäni levittämään melko hyvin yleistä tietoisuutta *Urantia-kirjasta* ja sen sanomasta. Seuran järjestämät luentotilaisuudet sekä talvi- ja kesäpäivät keräävät yleisön yleensä jo vanhoista *Urantia-kirjan* lukijoista, kun taas messut, radio, TV ja muut mediat palvelevat suurta yleisöä, josta saattaa tulla paljonkin aivan uutta lukijakuntaa ja kiinnostusta kirjan sanomaa kohtaan. Saapa nähdä, mitä tuleva syksy tuo tullessaan, kun olemme jälleen esillä Hengen ja Tiedon messuilla 14.–15.10.2023. Vielä paljon

suuremman huomion *Urantia-kirja* tulee todennäköisesti saamaan tänä syksynä ulos tulevan TV-ohjelman välityksellä. Toiveena on, että saisimme lähetyksen ajankohdasta tietoa riittävän varhain, jotta pystyisimme myös tiedottamaan siitä sitten ajoissa.

2:6.1 (40.5) *Fyysisessä universumissa voimme nähdä jumalallisen kauneuden, älyn maailmassa voimme havaita ikuista totuutta, mutta Jumalan hyvyys on löydettävissä vain henkilökohtaisen uskonnollisen kokemuksen hengellisestä maailmasta.*

Hyvää alkavaa syksyä teille kaikille, ja nähdään taas tulevaisuudessa tapahtumissamme!

Raimo Ala-Hynniliä

Pääkirjoitus

Sanoista ja merkityksistä

URANTIA-KIRJASSA on paljon ajatuksia herättäviä sanoja, lähinnä nimiä, joiden alkuperää ja ilmaisua jää miettimään. Ilmoitushan annettiin meille englannin kielellä, jolle se oli tulkattu tietävästi keskiväliolentojen toimesta, alkuperäiskielen ollessa ilmoitukse-
nantajien Neadonissa ja Uversassa käyttämä kieli. Nimistöä on selvästi-
kin käännetty vapaamuotoisesti ja kuvaannollisesti, koska alkuperäisiä ja

todellisia nimiä on ollut mahdoton esittää meidän käyttämällämme englannin kielen 26-kirjaimisella aakkos-
tolla. Tällaisia paikannimiä ovat esimerkiksi Neadonin pääkaupunki Salvington eli ”Pelastuksela” (engl. *salvation* = pelastus), Ascendington eli ”Ylösousemuskela” (engl. *ascend* = nousta), Sonarington eli ”Poikala” (Pojan syli), Spiritington eli ”Henkela” (Hengen syli), Divinington eli ”Ju-

maluutela” (Isän syli) jne. Samoin lie-
nee asia useiden persoonallisuusluok-
kien kohdalla, joiden oikeita nimiä ei
meille paljasteta joko lainkaan (kuten
Heijastavat Henget), esitellään vain
numeroin (esim. Valtiashenget) tai
vain tehtävänsä mukaisella nimellä
(kuten Kohtalonsuojelija). En silti pi-
dä tätä menettelytapaa millään tapaa
puutteena tai vääränä. Minusta tässä
on löydetty varsin oivallinen kompro-
missi kiertää oman kielemme rajoittu-
neisuus.

18:4.3 (210.6) *Esitellessämme näiden hen-
gellisen maailman olentojen nimiä
törmäämme vaikeuksiin niitä teidän
kielellemme kääntäessämme, ja san-
gen usein on äärimmäisen vaikeaa
päästä tyydyttävään tulokseen. Em-
me mielellämme käytä sellaisia mie-
livaltaisia nimityksiä, jotka olisivat
teidän kannaltanne mitäänsano-
mattomia, niinpä meidän on usein
vaikea valita sopivaa nimitystä, sel-
laista, joka olisi teistä selkeä ja joka
samalla olisi edes jonkin verran alku-
peräistä nimitystä kuvastava.*

Kirjassa kerrotaan myös, kuinka tai-
vaallisilla myriadeilla olennoilla, ku-
ten vaikkapa pelkästään enkeleillä, joi-
ta heitäkin on lukematon joukko, on
yksilöllinen numero ja nimi. Eedenis-
sä kerrotaan olleen enkeli nimeltään
Solonia, mutta epäilen, että tässäkin
ei ole ihan koko totuus, koska meidän
käyttämistämme aakkosista ei voi löy-
tyä yksilöllistä nimeä biljoonille ja taas
biljoonille olennoille. Morontiaamaail-

massa ihmisetkin saavat kohtalonsuo-
jelijaltaan fuusion yhteydessä uuden ja
yksilöllisen universonimimen [108:3.3
(1188.5)], aivan kuten ilmaantuivat
nimet Andon ja Fonta (jotka olivat
Urantian ensimmäiset ihmiset: Sonta-
an ja Sonta-en). Nimet kuvaavat
heidän luonteestaan laajempaa käsite-
kokonaisuutta kuin vain yhtä sanaa
(63:0.3).

Oletankin, että tämä nimistö- ja ni-
mikysymys lienee alkuperäismuodos-
saan monisyisempi käsite kuin mei-
dän aakkostomme, jolla asioita täy-
tyy meille kirjassa esitellä. Ensinnäkin
Nebadonin kielessä perussymboleiden
eli aakkosten lukumäärä on 48. Uver-
san kielessä niitä on 70, ja näiden li-
säksi siellä on käsitesymboleita yli mil-
jardi merkkiä [44:4.4 (503.4)]! Toisek-
seen on muistettava, että morontiaassa
on 70 erilaista aistia, ja Hengen maa-
ilmassa aisteja on jo 70–210 kappalet-
ta. Näin ajateltuna alkuperäinen ni-
mi voisi periaatteessa koostua vie-
lä muustakin kuin vain aakkosista ja
symboleista, eikä rajoittuisi vain nä-
kö- ja kuuloaistiin – kuka tietää?

Lopuksi vielä pohdintaa sanasta
Urantia, joka nimi annettiin maail-
mалlemme noin miljardi vuotta sitten
(57:8.1). Tietääkseni tätä sanaa ei kui-
tenkaan paljastettu meille milloinkaan
ennen Urantia-ilmoituksen antamis-
ta. Uskonkin, että ilmoituksenanta-
jat eivät jättäneet nimen käyttöä sat-
tuman varaan, vaan pitivät huolen sii-
tä, että Urantia-sana ei tule maailmas-
samme mihinkään muuhun vakiin-

tuneeseen käyttöön ennen ilmoituksen antoa – eli että Urantia-nimi on ilmestyessään uniikki, joka voidaan yh-

distää vain ja ainoastaan annettuun ilmoitukseen – ja hyvä niin.

Tapio Talvitie

Absoluutit

Yleisoesitelmä Keskustakirjasto Oodissa 19.3.2023

Osa 2/2

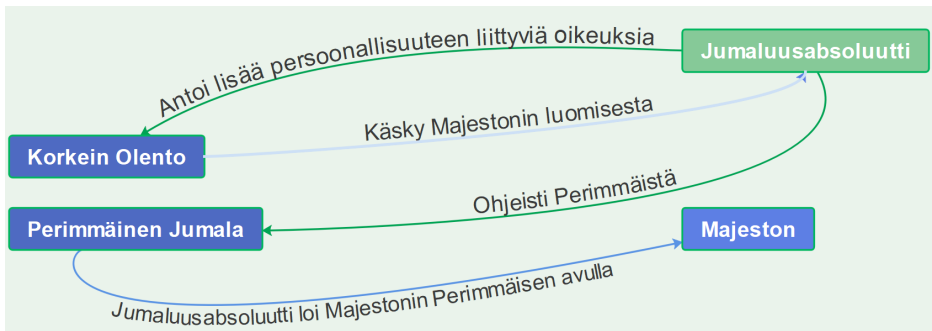
Matti Tossavainen

Majestonin luominen

Majestonin luominen tapahtui ajallisuuden aamunkoitossa. Taustana oli se, että kukin seitsemästä Valtiashengestä pääsi täydelliseen synkroniaan Paratiisin-Kolminaisuuden kanssa. Sen osoituksena oli viimeisen eli neljäskymmenesyhdeksannen Heijastavan Hengen personoituminen. Jumaluusabsoluutti tunnisti ja tunnusti tapahtuman, ja sen yhteydessä Jumaluusabsoluutissa ilmeni uusi ja kauaskantoinen reaktio. Se antoi Korkeimmalle Olennolle uusia persoonallisuuteen liittyviä oikeuksia, joita Korkein Olento myös käytti. Korkein Olento antoi Jumaluusabsoluutille käskyn Majesto-

nin personoitumisesta. Jumaluusabsoluutti ohjeisti Perimmäistä Jumalaa niin, että Jumaluusabsoluutti kykeni luomaan Majestonin Perimmäisen avulla. Majeston on heijastamisen päällikkö ja kaiken heijastustoiminnan keskus.

Majestonin luominen on Korkeimman Olennon ensimmäinen ja vertaansa vailla oleva luomisteko. Jumaluusabsoluutti oli olennainen osa prosessia, jota ei osattu ennalta odottaa. Ilmoituksenantajat vertaavatkin Majestonin luomista ikuisuudessa tapahtuneeseen Havonan ilmestymiseen. Vastaavaa ei maailmankaikkeus ole ollut todistamassa.

Kuudes Absoluutti: Kvalifioimaton Absoluutti

Kuudes Absoluutti on Kvalifioimaton Absoluutti. Se on staattinen, piilevä, aika-avaruudessa yllättävästi toimiva, tuntemattomalla tavalla reagoiva, joskus voimakkaastikin. Kvalifioimattoman reaktiot finiittisessä aika-avaruudessa ovat kosmista ylivalvontaa, jota ei ymmärretä eikä osata ennustaa. Jollain tapaa Kvalifioimaton Absoluutti reagoi erilaisiin tilanteisiin, on tietoinen reagointinsa tarpeellisuudesta, mutta tämä tieto ei ilmeisesti ole hyvinkään korkeilla luoduilla olennoilla käytössä eikä tämän tiedon kertymistapaa ja kokonaisuuden reagoimista osata millään tapaa jäljitellä sen paremmin kuin ennakoidakaan. Kvalifioimattomalla Absoluutilla on rajoittamaton kapasiteetti infiniittisyysreagointiin [0:3.17 (5.16)].

Meille Kvalifioimaton Absoluutti on pikemminkin käsite, johon emme kunnolla pysty pureutumaan ja sen vuoksi Kvalifioimatonta Absoluuttia tutkiessamme tulemme aina löytämään meille tutun Universaalisen Isän. *Kvalifioimaton Absoluutti on persoonaton, jumalallisuuden ulkopuolella oleva ja jumalallistumaton. Kvalifioimaton Absoluutti on sen vuoksi vailla persoonallisuutta, jumalallisuutta ja kaikkia luojan erikoisoi-keuksia. Tosiasiatieto sen paremmin kuin totuus, kokemus sen paremmin kuin ilmoitus, filosofia sen paremmin*

kuin absonitia eivät pysty tunkeutumaan tämän universumikvalifiointia vailla olevan Absoluutin olemukseen eikä luonteeseen. ^{0:11.7 (14.5)}

Kvalifioimaton Absoluutti on liikumatonta aika-avaruudessa, se läpäisee kaiken avaruuden, kaiken olevaisuuden paitsi Paratiisin, jonka kanssa se on rinnakkainen eksistentiaalisuudesta johtuen. Kaikki aika-avaruus on sen toimipiirin sisällä [105:3.4 (1156.1)] jopa niin, että Kvalifioimattoman toiminnan laajuus on rajatonta, ääretöntä, sillä sen toimialuetta ei mikään rajoita. Jos Jumaluusabsoluutilla on infiniittinen potentiaalisuus, niin Kvalifioimattomalla Absoluutilla on vuorostaan avaruudellisen läsnäolon rajattomuus: tuleva ikuisuus ei kykene ammentamaan tyhjiin ei-jumaluutta olevan Absoluutin ääretöntä liikkumattomuutta, vaan se toteaa aina ”MINÄ OLEN”. Kun nämä yhdistetään, niin sen paremmin potentiaalisuuksien tyhjentyminen kuin aika-avaruuden rajallisuus eivät lähi-ikuisessa tulevaisuudessa näytä mahdolliselta. Aika-avaruus on käsitteellisesti rajaton, vaikka sillä on tietty rajallinen koko: sillä on aina rajat ja Kvalifioimattoman toimet voivat kohdistua vain tähän finiittisyyden piiriin, rajoitettuun avaruuteen eli universumiavaruuteen (mikä on eri asia kuin läpäisemätön reserviavaruus). Avaruuden sen paremmin kuin Kvalifioimattoman Absoluutin kasvulle ei ole mitään rajaa.

Kvalifioimattoman Absoluutin vaikutuspiirit

Ilmoituksenantajat toteavat, että he tietävät kovin vähän ulkoavaruuden eli seitsemän superuniversumin ulkopuolisen maailman suunnattomien ilmiöiden merkityksestä. He havaitsevat niiden suuruuden, aistivat niiden majesteettiset mittasuhteet, tietävät etteivät nuo alueet ole asuttuja ja että koko alue on asutettujen superuniversumeiden hallinnon toimivallan ja hallinnon ulkopuolella [12:2.5 (131.2)]. Samoin he tietävät, että ulkoavaruuden tasoilla ilmenevä metamorfoosi on Paratiisin vahvuudenorganisoijien funktio. Myöskään ulkoavaruuden energialiikkeit eivät ole havaittavissa määrin yhteydessä asuttujen luomistulosten virtapiireihin [12:2.4 (131.1)]. He toteavat, että kyseessä on kokonaan uudentyyppinen luomisvaihe ja että syntymässä on sellainen universumien laji, joka tulee olemaan finaliittien toimintojen päänäyttämö.

Ulkoavaruudessa toteutuvat Kokonaisuniversumien Arkkitehtien tutkimattomat suunnitelmat. Kykenemme havainnoimaan noita alueita esimerkiksi Hubblen teleskoopilla ja vielä paremmin James Webb -teleskoopilla. Kykenemme havaitsemaan tavattoman kaukaisia kohteita, uskomattoman suuren määrän jättimäisiä galakseja. Näkymä on mykistävä. Kaikki tuo nähtävillä ja myös meiltä piiloon jäävä on Kvalifioimattoman Absoluutin vaikutuspiiriä. Koska seitse-

män superuniversumin alue on Korkeimman Olennon vaikutuspiiriä, niin väistämättä tulee esiin ajatus, että ulkoavaruuden kohteet palvelevat Perimmäisen Jumalan ja Absoluuttisen Jumalan toimintoja.

Seitsemäs Absoluutti: Universaalinen Absoluutti

Seitsemäs Absoluutti on Universaalinen Absoluutti, ei-jumalallisen ja jumalallisen yhdistäjä, staattisen Kvalifioimattoman Absoluutin ja Jumaluuksabsoluutin koordinoija, tasapainottaja. Vaikka Universaalinen Absoluutti on staattinen, potentiaalinen ja assosiatiiivinen, se pystyy toimimaan sen hyväksi, missä olemassa oleva on juuri nyt ja mihin sen pitää pyrkiä. Näin Universaalinen Absoluutti on lopullisuuden saavuttamisen ja nykyisyyden eron kaventaja, toimija päämäärän saavuttamiseksi [105:3.8 (1156.5)].

Finiittisen ja Infiniittisen välinen kuilu on valtava. Luoduille Infiniittinen on käsitteellisesti mahdoton ymmärtää samalla tavalla kuin on mahdoton ymmärtää eksistentiaalisuutta. Finiittinen ajattelu tarvitsee aina alun, mitä eksistentiaalisilla persoonallisuuksilla ja Absoluuteilla ei ole. Universaalisen Absoluutin läsnäolo taivuttaa jännitteet ajallisuuden ja ikuisuuden, finiittisyyden ja infiniittisyyden, todellisuuspotentiaalinen ja todellisuusaktuaalinen, avaruuden ja Paratiisin, ihmisen ja Jumalan välillä. Näin kosmoksessa finiittinen ja infiniittinen voivat olla rinnakkain [0:11.13 (15.3)].

Universaalisen Absoluutin ykseyt

Absoluutit toimivat finiittisyydessä kukin olemukselleen ominaisin piirtein. Infiniittisyydessä ne ovat meistä katsoen toiminnallisesti kuin yksi, joka johtuu siitä, että jumalalliset toiminnat ovat täydellisiä ja keskenään täydellisesti koordinoituja. Kolme persoonallista jumaluutta toimivat kukin erikseen omine persoonallisuuspieriteineen, mutta Kolminaisuudessa ne ovat yksi.

Merkittävin ongelmanasettelu on se, että olivatko Absoluutit (Kvalifioimaton Absoluutti, Jumaluusabsoluutti ja Universaalinen Absoluutti) olemassa ennen Kolminaisuutta vai onko Kolminaisuus ensisijainen ja Absoluutit sen jälkeen [56:9.2 (644.4)]. Lisäksi universumien filosofit pohtivat, onko Universaalinen Absoluutti mahdollisesti Kolminaisuuksien Kolminaisuus [56:9.3 (644.5)].

Puuttumatta sen tarkemmin pohdintojen ajatuskulkuun todettakoon heidän loppupäätelmänsä: Mainitut kolme persoonatonta Absoluuttia ovat (Kolminaisuuksien) Kolminaisuuden persoonaton reaktio kaikkiin maailmankaikkeuden tilanteisiin (56:9.3-5). *Paratiisin-Kolminaisuus pysyy lopullisuudessa, ikuisuudessa, korkeimmuudessa ja perimmäisyydessä sekä henkilökohtaisen ymmärryksen ja luodun olennon käsittämisen käytännön kannalta iäti absoluuttisena.* ^{56:9.4 (644.6)}

Universaalisen Absoluutin he käsittävät niin, että – – *tämä koostuu niistä*

maailmankaikkeuden ja sen ulkopuolisista ilmiöistä, jotka johtuvat korkeimmuuden, perimmäisyyden ja infiniittisyyden yhdistyneiden ja koordinoitujen Jumaluusyhdistymien – Kolminaisuuksien Kolminaisuuden – persoonattomien toimintojen julki tulleesta läsnäolosta. ^{56:9.5 (644.7)} Universaalisen Absoluutin rooli tuon kaukaisen tulevaisuuden jälkeen on yhtenäisyyden edustuma sen sijaan, että kyseessä olisi saavuttamattoman ja päämäärän välisen eron sopeuttajasta.

Absoluuttinen Jumala

Kyseessä on yksi mielenkiintoisimmista kokemuksellisten jumaluuksien vaiheista: Jumaluusabsoluutti omaa potentiaalisen persoonallisuuden, sillä Universaalinen Isä on persoonallisuuden osalta potentiaalistunut Jumaluusabsoluutissa [104.34.13 (1147.5)]. Isä on Jumaluusabsoluutin persoonallisuuden antaja, mutta millaisen persoonallisuuden? Sen täytyy olla ainutlaatuinen ja jotain suurenmoista, onhan kyseessä viimeinen ja vaikein kokemuksellisen jumaluuden aktualisointuminen. Se ei voi olla persoonallisuusabsoluutti, kuten Iankaikkiselle Pojalle annettu ominaisuus, eikä se voi olla samanlainen kuin Isä itse on. Jotain ennen kokemattonta on odotettavissa silloin, kun Absoluuttisen Jumalan persoonallisuudelle annetaan lupa ilmituloon ja aktualisoitua. Tuo persoonallisuus saattaa olla olemassa samaan tapaan kuin Perimmäisen ja Korkeimman persoonallisuudet, mut-

ta sen ilmitulo on estetty eikä sille ole annettu toimintavaltuuksia. Käsitteäkseni niitä luovutetaan vähän kerrallaan, mistä esimerkkinä on Korkeimman tapaus Majestonin luomisen yhteydessä.

Potentiaalien osalta eksistentiaalisen Jumaluusabsoluutin eli Kvalifioidun Absoluutin personoiminen Isän tahdosta viimeistelee kaiken infiniittisen jumaluuspotentiaalini aktualisoinnin. Jokin uusi vaihe kääntyy universumien ikuisuushistoriassa. Koska kaikille luoduille uumoillaan jonkin tyyppistä absoluuttista päämäärää, niin aukeneeko uusi kehityskulku luotujen osalta tuohon suuntaan?

Absoluuttinen Jumala on transsendoitujen ylipersonaallisten arvojen ja jumaluusmerkitysten Jumala. Sen alku on eksistentiaalinen Jumaluusabsoluutti, joka muuttuu personoinnissa kokemukselliseksi Absoluuttiseksi Jumalaksi. Sen jälkeen personoituja Absoluutteja on neljä: Isä, Poika, Henki ja Absoluuttinen Jumala, joista kolmella on eksistentiaalinen persoonallisuus ja Absoluuttisella Jumalalla persoonallisuuden alku, mutta ei loppua. Jäljellä olevat jumalallistumattomat Kvalifioimaton ja Universaalinen Absoluutti sekä Paratiisin Saari eivät ole personoitavissa. Mielenkiintoista on sekin, että Korkein ja Perimmäinen eivät ole olemukseltaan eksistentiaalisia Absoluutteja. Mutta olisiko mahdollista, että niistä tulee kokemuksellisia Absoluutteja: Korkein aika-avaruuden kokemuksellisuuden osalta ja

Perimmäinen aika-avaruuden ylittävien, mutta absoluuttista tasoa alempien, toimintojen osalta? Tämä on tietenkin arvailua.

Absoluuttisen Jumaluuden aktualisoitumiseen liittyviä ongelmia

Ilmoituksenantajat eivät ole varmoja, voivatko kaikki absoluuttiset arvot ylipäätään toteutua kokemuksellisesti. Ongelmana on se, ettei koskaan ole ilmoitettu, että Kvalifioitu Absoluutti olisi yhtä kuin Infiniittinen. Jos se ei ole Infiniittinen, silloin Kvalifioitu Absoluutti kattaa potentiaalisuuksien osalta Infiniittisyydestä vain osan.

Loppusanat

Absoluutit ovat aina olleet olemassa, niitä ei ole luotu eivätkä ne ole olevaisuneet itsestään tai niitä ei ole millään muulla tavalla saatettu olevaisiksi. Ne eivät myöskään muutu Jumaluusabsoluuttia lukuun ottamatta eikä niillä ole aikaa. Meille aika-avaruudellisille olennoille tällaisten asioiden ymmärtäminen aiheuttaa ylipääsemättömiä vaikeuksia, mistä helposti seuraa näkemys, että Absoluutit olisivat peräkkäisiä siten, että Ensimmäinen Lähde ja Keskus olisi ollut ensin ja siitä olisivat seuranneet muut. Näin ei ole, vaan Absoluuttien eksistentiaalisesta olemassaolosta seuraa, että ne ovat rinnakkaisia: eksistentiaalisuudessa peräkkäisyys ei ole mahdollista.

Absoluutit ovat kaiken olevaisuuden perusta; ne muodostavat todel-

lisuuden alkulähteen, joka juontuu niiden ikuisuusolemassaolosta ja niiden keskinäisistä infiniittisyysuhteista. Absoluutit ovat aiheuttaneet todellisuuden alkuvaiheet, ja ne hoitavat myös jännitteet, jotka esiintyvät nykytilan ja lopullisten, Absoluuttien asettamien tavoitteiden välillä. Siten Absoluuttien asema suhteessa niiden luomaan olevaisuuteen on absoluuttinen. Kosmoksen absoluuttinen ylivalvonta on niiden hallussa.

Absoluutit ovat MINÄ OLEN – Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen ilmenemismuotoja [105:3.10 (1157.1)]. Erityisen mielenkiintoista on se, että Universaalinen Isä on persoonallisuuden osalta potentiaalistunut Jumaluusabsoluutissa. Se kytkee väistämättä Universaalisen Isän Absoluuttisen Jumaluuden personoitumiseen, mutta miten, se jää nähtäväksi. Jotenkin tuntuu siltä, että tuloksena on Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen ja kokemuksellisten jumaluuksien lopullinen koordinoituminen ja täydellinen synkronoituminen. *Universaalisen*

Absoluutin tasapainottavan läsnäolon vuoksi Ensimmäinen Lähde ja Keskus saavuttaa kokemuksellisen voiman laajenemisen, pääsee samastumaan luomiinsa evolutionaarisiiin olentoihin ja toteuttaa kokemuksellisen Jumaluuden laajenemisen Korkeimmuuden, Perimmäisyyden ja Absoluuttisuuden tasoille.^{0:11.2 (13.7)}

Ilmoituksenantajat uskovat, että luoduilla on tuntematon kaukainen absoluuttinen päämäärä. Tähän liittyen voi kysyä, mitä tarkoittaa luodun persoonallisuuden ja Ajatuksensuuntaajan fuusiossa saatu anti: – – *eräs vaihe potentiaalista absoluuttisuutta.*^{112:7.1 (1237.3)} Koska potentiaalinen tarkoittaa mahdollisuutta, joka ei vielä ole toteutunut, mutta odottaa aktuaalistumistaan, niin saattaisiko potentiaalinen absoluuttinen anti olla tekemisissä potentiaalisesti personoitavissa olevan Jumaluusabsoluutin kanssa ja olla siten yhteydessä Jumaluusabsoluutin personoitumiseen Absoluuttisena Jumalana?

□

Katse tähtiin – kuinka *Urantia*-kirja tuli Suomeen

Julkaistu *Heijasteessa* 4/2014

Risto Mäntynen

Nyky aika – yhteiskunnassa on tilaa uusille ajatuksille

Viime vuosisadan puolessavälissä länsimaissa toivuttiin kahden raastavan ja kohtalokkaan maailmansodan

aiheuttamasta tyrmistyksestä keskitymällä sotien tuhojen korjaamiseen ja kansakuntien jälleenrakentamiseen. Suomessa hävitty sota alkoi häipyä lähimuistista, kun vuonna 1952

järjestettiin Helsingille jo ennen sotaa myönnetyt olympialaiset. Samana vuonna **Armi Kuuselan** valitseminen Miss Universumiksi loi uskoa ja toivo paremmasta tulevaisuudesta alkoi viritä.

Maailmansotien aiheuttamista tuhoista huolimatta edellisellä vuosisadalla alkanut teollistumisen, kaupungistumisen ja teknologian kehittymisen vimma ei kuitenkaan laantunut. Päinvastoin, monien tekniikan alojen, kuten viestintä- ja raketiteknologian, kehitys sai piristysruiskeen sodankäynnistä.

Syksyllä 1957 Neuvostoliitto hätkähdytti koko maailmaa lähettämällä ensimmäisen satelliitin, Sputnikin, avaruuteen maata kiertävälle radalle. Jo kuukautta myöhemmin avaruudessa maata kiersi Laika-koira. Ihmiset olivat innoissaan. Kuulaina syysilltoina kokoonnuttiin yhdessä pihoille tiirailemaan taivailla kiitäviä satelliitteja. Ihmiskunta oli tekemässä ratkaisevaa historiallista käännettä: tästä alkaisi avaruuden valloitus!

Teollistumisen ja kaupungistumisen vuoksi työväestön ja keskiluokan yhteiskunnallinen asema ja tulotaso kohenivat. Koulutusta oli tarjolla koko kansalle yhteiskuntaluokasta riippumatta. Rippeetkin käskyvaltaan perustuvasta yhteiskuntajärjestyksestä olivat luhistumassa. Lakipisteessä kehitys oli 1960-luvun lopussa, kun nuoriso länsimaissa radikalisoitui. Amerikassa vastustettiin Vietnamin sotaa ja Suomessa vallattiin Van-

ha ylioppilastalo. Nuoret vannoiivat rauhan ja rakkauden nimeen. Sukupuolisuhteiden sääntelyä järjesteltiin uudelleen, ja yhteiskuntaetiikan suhteen kirkon ehdoton valta-asema jatkoi murenemistaan.

Huima tieteen ja teknologian kehitys aiheutti haasteen valtauskonnolle. Kun kirkolla oli vaikeuksia saattaa pyhät dogmikokoelmansa mitenkään vastaamaan nopeasti kehittyneitä tieteen saavutuksia, ja kun se usein jopa suhtautui niihin vihamielisesti, oli jo vuosisadan alussa alkanut uskonnon ja tieteen välimaastoon syntyä tyhjiö, joka alkoi täyttyä uusilla virtauksilla. Ne sovittivat tieteen uudelleen muokkaamaa maailmankuvaa ja mitä moninaisimpia filosofisia suuntauksia ihmisen hengelliseen kaipaukseen.

Ilmapiiri oli altis uusille ajatuksille. Itämaisten uskontojen totuuksia, vanhoja parannusmenetelmiä ja alkeellista animistista taikauskkoa yhdisteltiin uusilla tavoilla länsimaiseen filosofiaan ja kristilliseen perinteeseen. Alettiin harrastaa joogaa, kotona poltettiin suitsukkeita, oltiin kiinnostuneita akupunktiosta ja vaadittiin Tiibetin vapauttamista. Myöhemmin 1980-luvulla tätä uutta perinteistä maailmanuskunnoista erottuvaa uskonnollishengellistä liikettä alettiin kutsua New Age -liikkeeksi. New Age ei kuitenkaan ole mikään oppijärjestelmä, vaan se on samankaltaisista arjen yläpuolella olevista ilmiöistä kiinnostuneiden ihmisten muodostama vapaa-muotoinen verkosto ja löyhä liitto.

Hämärän rajamailla – maan ulkopuolisesta älyllisyydestä tulee valtamedian spekulatiion aihe

Sitä mukaa kuin tiede on pystynyt avaamaan äärettömältä tuntuvan avaruuden salaisuuksia, on se samalla ruokkinut ihmisen mielikuvitusta, ja jo 1800-luvulla alettiin epäillä, ettei ihmiskunta ole maailmankaikkeudessa yksin. Ihmiskunnan tekemään avaruuden valloitukseen viittasi **Jules Verne** vuonna 1865 julkaistussa romaanissaan *Maasta kuuhun*. **H. G. Wellsin** vuonna 1898 julkaistu romaani *Maailmojen sota* puolestaan kertoo, kuinka marsilaiset joutuvat hylkäämään elinkelvottomaksi saastuneen planeettansa ja hyökkäävät maahan. Kun vuonna 1938 lähetettiin Yhdysvalloissa Wellsin romaanin pohjalta uutislähetysten muotoon muokattu radiokuunnelma, joutui osa kesken lähetysten kanavalle tulleista kuuntelijoista paniikkiin. He aivan oikeasti *uskoivat*, että maa on joutunut ulkoavaruudesta tehdyn hyökkäyksen kohteeksi.

Heti sen jälkeen, kun monien pohjoisamerikkalaisten lehtien etusivuilla oli julkaistu washingtonilaisen lentäjän **Kenneth Arnoldin** kuvaus lentävistä lautasista, syntyi ensimmäinen ufohavaintojen tulva Kanadassa ja Yhdysvalloissa loppukesän 1947 aikana. Ufohavainnot olivat uutisaiheita valtamediassa 1950-luvulla toistuvasti. Jo heti 1950-luvun alussa havainnot yhdistettiin ulkoavaruudesta

tulleisiin vierailijoihin esineiden outojen, jopa fysiikan lakien vastaisten lentoratojen ja väitettyjen maahan laskeutumisten vuoksi.

Samalla alkoi julkisuuteen tulla, ei vain pelkästään havaintoja ulkoavaruudesta tulleista vierailijoista, vaan myös kuvauksia näitten vierailijoitte, humanoidien, kanssa käydystä kommunikaatiosta. Suurta huomiota sai puolalaissyntyinen yhdysvaltalainen kirjailija **George Adamski** kirjoillaan *Flying Saucers Have Landed* (Lentävät lautaset ovat laskeutuneet) 1953 ja vuonna 1962 suomeksi julkaistulla teoksella *Olen ollut lentävällä lautasella*.

Kirjoissaan Adamski kertoo olleensa kosketuksissa venuslaisten kanssa. Ajatustenvaihto naapuriplaneetalta tulleen avaruusaluksen kapteenin, Orthonin, kanssa sujui telepatian avulla. Venuslaisten hyväntahtoinen viesti ihmiskunnalle oli sopusoinnussa Adamskin Kaliforniaan perustaman kristillis-esoteerisen luostarin sanoman kanssa. Teoksissa julkaistiin myös lentävistä lautasista kuvia, joita tarkempien tutkimusten jälkeen pidettiin väärennöksinä.

Ufoista tehtyjä juttuja julkaistiin säännöllisesti valtamediassa, niin televisiossa kuin päivä- ja viikkolehdisäkin, aina 1970-luvun loppupuolelle saakka. 1980-luvulla tahti alkoi harventua, ja vuosisadan lopussa aihepiiriin liittyvät jutut arvostetuissa julkaisuissa ja kansallisilla televisiokanavilla olivat enää satunnaisia.

Tällä vuosisadalla aihepiiri on joutunut marginaaliin eikä se enää kiinnosta suurta yleisöä. Kiinnostus ufologiaan on hiipunut sekä tieteen kehittymisen että uusien sukupolvien paremman koulutustason vuoksi. Tätä nykyä Venuksesta tullut muukalainen tuntuu tieteellisten tosiasioiden perusteella vieläkin epätodennäköisemmältä kuin viime vuosisadan puolessa välissä. 1950- ja 1960-luvulla julkaistut kuvat ufoista näyttävät nykyiseen science fiction -kuvas-
toon tottuneista nuorista yhtä hellyttäviltä kuin tuohivirsut lenkkareiden rinnalla.

Viime vuosisadan puolenvälin ufologit olivat kuitenkin aikakautensa uranuurtajia. He vaikuttivat myös siihen, että viranomaisten ja tieteen-
tekijöiden skeptinen suhtautuminen maan ulkopuoliseen elämään alkoi muuttua myönteisemmäksi vuosisadan loppupuolta kohti tullessa. Pohjois-Amerikan avaruushallinto NASA toteutti SETI (Search for Extra Terrestrial Intelligence) -hankkeen 1990-luvulla. Sen aikana pyrittiin löytämään vieraiden sivilisaatioiden avaruuteen lähettämiä radiosignaaleja. Hankkeen tuloksena voitiin kuitenkin todeta, ettei avaruudessa ole voimakkaita mikroaaltolähtimiä. Se ei kuitenkaan tieteen kannalta merkitse sitä, etteikö muualla avaruudessa voisi olla älyllistä elämää.

Vastausta luonnontieteiden kosmologisiin kysymyksiin etsii tätä nykyä kaksi suhteellisen nuorta ja no-

peasti kehittyvää tieteenalaa. Avaruustähtitiede havainnoi maailman-
kaikkeutta päivä päivältä yhä tarkemmin avaruudessa kiertävistä satelliiteista ja luotaimista käsin, ja astrobiologia pyrkii selvittämään niitä olosuhteita, jotka tarvitaan elämän syntymiseen muissa aurinkokunnissa, muilla taivaankappaleilla ja planeetoilla.

Se sama uteliaisuus maailmankaikkeuden älyllisyyttä kohtaan, joka innoitti ufologeja viisikymmentä vuotta siten, kanavoituu nykyään hartaasti harjoitettujen tieteenalojen kautta. Jos puoli vuosisataa sitten monen tiedemiehen mielestä maan ulkopuolinen elämä oli pikemminkin fiktiota ja fantasiaa, on nykytieteen kannalta muun elämän olemassaolo mittaamattoman laajassa maailmankaikkeudessa erittäin varteenotettava ja mielenkiintoinen hypoteesi.

Kolmannen asteen yhteys – maaperää Suomessa valmistellaan ilmoitusta varten

Urantia-kirjan ensimmäinen painos julkaistiin Chicagossa vuonna 1955. Kirjan ilmestymisen aikoihin toisen maailmansodan kauhut olivat takanapäin ja lännessä koettiin ennen kokematon taloudellisen toimeliaisuuden ja teknisen kehityksen aikakausi. Sodan runtelema Keski-Eurooppa nousi tuhkasta kuin Feeniks-lintu. Usko tulevaisuuteen heräsi. Yhteiskunnalliset normit olivat liberalisoi-

tumassa. Menneisyyteensä itsensä kahlinneella kirkolla ei ollut enää ehdotonta yksinoikeutta tulkita maailmaa niin kuin vielä maailmansotia edeltävällä aikakaudella. Kun Neuvostoliitto aloitti avaruuden valloituksen Sputnikeillaan, oli ufoista tullut yleisen mielenkiinnon kohde länessä.

1960-luvun alussa ufojen aiheuttama innostus oli Suomessakin niin suurta, että ilmiötä tutkimaan perustettiin Lentolautasliitto. Perustamisasiakirjassa yhdistyksen toiminnan periaatteita kuvataan näin:

Lentolautasten olemassaoloa voidaan pitää todistettuna. Lentolautasilla tarkoitetaan muista maailmoista peräisin olevia ohjattuja lentäviä esineitä. Pidetään todennäköisenä, että lentolautasilla liikkuu avaruuskansojen edustajia, jotka ovat yhteydessä joihinkin maan kansalaisiin. Pidetään mahdollisena sitä, että avaruuden kansoilla on merkittävä sanoma maan ihmisille. Hankkeen puuhamiehiä olivat **Joel Rehnström**, **Arvi Merikallio** sekä **Ilpo Koskinen**. Ilpo Koskinen oli Finnairin lentokapteeni, joka kiinnostui ilmiöstä nähtyään lennon aikana outoja lentäviä valokiekkokoja koneen ohjaamosta. Rovastina Arvi Merikallio oli hyvä valinta järjestön keulamieheksi tuomaan asialle uskottavuutta. Merikallio oli vakuuttunut siitä, että avaruudessa on elämää, vaikkeivät hänen lestadiolaiset uskonveljensä hyväksyneetkään hänen ufoharrastusaan.

Joel Rehnströmin mielestä kysymys oli tärkeästä ilmiöstä. Hänen mielestään kaikkien suomalaisten olisi saatava tietää maan ulkopuolisesta älyllisyydestä, ja hän otti sanoman levittämisen elämäntehtäväkseen. Koska hänellä kauppatieteiden maisterina oli jo laaja kokemus yritystoiminnasta, hän perusti Vimana-kustantamon edistämään asiaa. Se julkaisi suomennettuina vuonna 1962 Adamskin kirjat *Lentävät lautaset – onko niitä?* ja *Olen ollut lentävällä lautasella* sekä **Daniel W. Fryn** kirjan *Lentävät lautaset kertovat*. Vimana valittiin nimeksi, koska ikivanhoissa sanskritinkielisissä eppisissä runoelmissa sanalla tarkoitetaan lentävää palatsia. Sanan tulkittiin viittaavan vanhaan perimätietoon maapallolla vierailleista lentävistä lautasista.

Myöhemmin Interplanetaristit ry:ksi muuttuneen yhdistyksen jäsenlehden nimeksikin valittiin *Vimana*. Sen levikki oli parhaimmillaan 1 500 kappaletta. Yhdistys julkaisi ilmoituksia maakuntalehdissä ja pyysi suomalaisilta ufohavaintoja. Niitä saatiinkin muutama kymmen. Kun havainnoista kerrottiin paikallislehdille ja ne tekivät niiden pohjalta juttuja, saatiin asialle lisää julkisuutta. Yhdistys seurasi aktiivisesti myös tilannetta maailmalla, raportoi siitä suomalaisille ja toisaalta välitti tietoja suomalaisten havainnoista alan harrastajille Saksaan ja Englantiin.

Adamskin oli määrä käydä Suomessa. Euroopan-matkansa aikana

hän kuitenkin peruutti Suomeen tu-
lon Tanskasta käsin. Peruutuksen-
sa syyksi hän ilmoitti taivaallisilta
tarkkailijoilta saamansa tiedot, joi-
den mukaan aika Suomen-matkaan ei
juuri nyt olisi otollinen. Suomeen saa-
tiin kuitenkin laajasti kontaktihenki-
lönä mainetta saanut Daniel Fry, joka
kertoi vierailleensa lentävissä lauta-
sissa useasti. Myös hänen kertomuk-
sensa herättivät paljon epäilyjä, koska
hän ei läpäissyt erästä valheenpaljas-
tustestiä ja hänen ufoista ottamiaan
kuvia pidettiin väärennöksinä.

Samoihin aikoihin interplanetis-
teihin oli yhteydessä suomalaissyntyinen amerikkalainen ballerina **Margit Mustapa** (o.s. Lilius), jolla oli samankaltaisia kokemuksia venuslaisista kuin Adamskillä. Hän etsi suomalaista kustantajaa kokemuksiinsa käsitteleville teoksilleen *Spaceship to the Unknown* (Avaruusaluksella tuntemattomaan) ja *Book of Brothers* (Veljien kirja).

Vuonna 1965 Mustapa tuli Suomeen esittelemään kirjojaan ja kokemuksiaan interplanetisteille. Kirjassaan hän tulee maininneeksi *Urantia-kirjan* yhtenä esimerkkinä siitä, kuinka maan ulkopuoliset tarkkailijat pyrkivät saamaan oman sanomansa ihmiskunnan tietoisuuteen. Itse hän ei ollut varsinaisesti *Urantia-kirjan* lukija, vaikka pyynnöstä lähettikin niteitä kirjasta Yhdysvalloista joillekin suomalaisille.

Vuonna 1965 Ilpo Koskinen hankki pari *Urantia-kirjaa* Amerikasta ja

toi ne Suomeen. Toisen kirjan hän antoi **Aili Nurmiaholle**. Aililla oli kuitenkin vaikeuksia lukea muutenkin vaikeaselkoista kirjaa englannin kielellä, ja niinpä hän lainasi sen Joelille. Kun Joel ryhtyi selailemaan kirjaa, hän tulikin lukeneeksi sitä kolme vuorokautta melkein yhtä soittoa. Tässä se nyt oli: superilmoitus, ”avaruuden kansojen merkittävä sanomaan ihmisille”.

Lost in translation – kirjaa aletaan suomentaa

Tämän jälkeen interplanetistien joh-tohenkilöiden, Joelin, Ailin ja Ilpon, mielenkiinto kohdistui pelkästään *Urantia-kirjaan*. Koska kirja tuntui merkittävältä ja *käänteentekevältä*, alettiin puuhata sen suomentamista. Kaikilla suomalaisilla pitäisi olla mahdollisuus lukea ihmiskunnan kannalta merkittävää sanomaa omalla äidinkielellään. Vuoden 1968 alussa julkaistiin Helsingin Sanomien etusivulla kahden palstan ilmoitus, jossa interplanetistit etsivät englannin kielen taitoisia suomentajia ”ainutlaatuiselle uskonnollis-filosofis-tieteelliselle tekstille. Ei palkkiota”, ilmoituksessa todettiin.

Ilmoituksen perusteella interplanetisteihin oli yhteydessä miltei kolmekymmentä ihmistä. Käännöstyö alkoi vähitellen organisoitua. Kokousta vaihtui Simonkadulta Pauligin huvilalle Sibeliuksen puistoon. Käännökset kulkivat yleensä Joelin tai **Martti Vannisen** tarkastuksen kautta Aili

Nurmiaholle, joka kiinnitti huomiota oikeakielisyyteen ja pyrki valvomaan, että kirjan keskeiset käsitteet ja termit käännettiin yhdenmukaisesti. Vaikka kääntäjiä oli yhteensä kolmisenkymmentä, niin pääosa käännoistyöstä jäi kuitenkin **Lisse Gullichsenin, Helvi Nikkasan** ja **Ulla Pyhälän** harteille.

Käännoissopimus Chicagossa toimivan Urantia-säätiön kanssa tehtiin tammikuussa 1970. Suomalaisen puolesta sen allekirjoittivat Aili Nurmiaho, **Viljo Jääskeläinen** ja Joel Rehnström ja säätiön puolesta silloinen säätiön varapuheenjohtaja **Thomas A. Kendall**. Urantia-säätiöön oli syntynyt Suomesta keskusteluyhteys, kun Suomeen oli tilattu kirjoja useasti.

Joel sai käännoisten puhtaaksikirjoittajiksi **Maila Kukkoson, Helinä Harjun** ja **Tuula Parviaisen**. **Kalevi Eklöf** huolehti tekulaisen kurssikaverinsa **Esa Lindbergin** ja **Pertti Leinosen** kanssa siitä, että vahakselle kirjoitetut luvut saatiin monistettua ennen kutakin Pauligin huvilalla pidettyä yhteistä istuntoa. Paperit laitettiin monistesivu kerrallaan pinoihin pöydille ja kukin osanottaja kiersi salin ja poimi itselleen käsittelyssä olevat luvut sivu kerrallaan. Yhdellä istunnokerralla käsittelyssä oli pari käännettä kirjan lukua.

Urantia-kirjan ympärille muodostuneessa toiminnassa oli mukana noin satakunta innokasta entistä interplanetistia. Muu toiminta jäi. Pauligin huvilalla pidettiin myös tilai-

suuksia, joissa verrattiin *Urantia-kirjan*, kristinuskon ja teosofian käsityksiä jälleensyntymästä, pelastumisesta ja muista uskonnollisista peruskysymyksistä toisiinsa.

Ufotutkimus elpyi uudelleen vasta, kun **Tapani Kuninkaan** johdolla vuonna 1973 perustettiin Tampereelle Suomen Ufotutkijat ry. Myöhemmin Kuninkaasta tuli myös rajatietoon keskittyneen *Ultra*-lehden päätoimittaja ja Rajatieto-kustantamon toimitusjohtaja.

Alussa *Urantia-kirjassa* kiinnostusta herättivät eniten maapallon historiaa käsittelevät luvut: Aatami ja Eeva, Planeettaprinssi ja etenkin Luciferin ja Caligastian kapina. Koska englannin kielen taito oli 60-luvun Suomessa vielä rajallista eikä mukana ollut ammattikäntäjiä, niin käännoisten taso vaihteli. Myöhemmissä tarkastuksissa saatettiin havaita, että jokin kirjan kohta oli käännetty juuri asian päinvastaisessa merkityksessä.

Interplanetistien toimintaan oli 60-luvulla tullut mukaan monenlaisia hämärän rajamaille asemoituneita ihmisiä. Mukana oli niin parapsykologiasta, okkultismista, ruusuristiläisyydestä, teosofiasta kuin muustakin rajatiedosta motivoituneita henkilöitä. *Urantia-kirja* vahvisti aavistuksen siitä, ettei ihmiskunta ollutkaan maailmankaikkeudessa ypöyksin. Monille kirja oli vain kuitenkin yksi niistä kaikista mahdollisista kanavista, millä tietoa voitiin saada ihmissilmän näkökyvyn ulkopuolella olevista läh-

teistä. Jotkut mukana olleista saattoivat kertoa astraaliruumiissa tekemistään käynneistä Manalassa ja kuvaila siellä tapaamiaan taruolentoja. Jotkut taas esittäytyivät selvänäkijöinä, ja jotkut puolestaan kanavoivat myöhemmin täydennystä *Urantia-kirjan* lukuihin.

Tämän Pauligin huvilalle kokoon-tuneen innostuneen ydinryhmän ulkopuolella kirjaa esiteltiin muissakin yhteyksissä. Innokas *Urantia-kirjan* puolestapuhuja oli radioastronomi **Stefan Tallqvist**, joka sai huomiota ilmoitukselle esittelemällä kirjan pohjalta tekemänsä ultimatoneihin perustuvaa atomimallia lehdistölle. Arkkitehti **Bey Heng** taas esitteli kirjaa Suomen parapsykologisen tutkimusseuran tilaisuuksissa eri puolilla Suomea.

Käännöstyön varhaisissa vaiheissa kukaan ei tullut huomanneeksi esimerkiksi sitä, ettei *Urantia-kirja* mitenkään tue monen mukana olleen hellimää uskomusta sielunvaelluksesta. Siihenkään ei kiinnitetty huomiota, että ilmoitus itse asiassa kertoo olevansa jatkoa kristilliselle opetukselle. Kirjan tavoitteena on korjata kristinuskon vääristämiä Jeesuksen opetuksia ja täydentää aikaisempia jumalallisia ilmoituksia valaisemalla kosmologiaa nykytieteen ja nykyisen koulutustason muokkaaman maailmankuvan vaatimalla tavalla.

Kirjassa esitetään profetia siitä, että uinuttuaan institutionaalisen ja dogmatisoituneen kristillisen teolo-

gian painolastin alla vuosisatoja Jeesuksen opetuksen keskeisin sanoma, Jeesuksen uskonto, vielä kerran ryömi esiin toukkakotelostaan ja uudistunut kristillinen kirkko lehahtaa uuteen lentoon perhosin siivin. Koska ihmismielen kehitelmät kristillisestä teologiasta eivät pysy enää kiivaasti kehittyneen maailmankuvan tahdisa, tarvitaan ilmoitus auttamaan ihmiskuntaa ylös metafysiikan upottavasta suosta.

Avaruusseikkailu 2001 – uutta vuosituhatta kohti

Koko kirjan ensimmäinen käännösversio oli valmis 1970-luvun puolessa välissä. Pariksi vuodeksi arvioitu urakka oli venähtänyt jo miltei vuosikymmeneksi. Kun alkuinnostuksen jälkeen mielenkiintoisimmat ihmisen luontaisinta mielikuvitusta kiihottaneet luvut kirjan kolmannesta ja neljännestä osasta oli saatu käännettyksi, tuntui monien vaikeaselkoisten uskonnollisfilosofista viisautta sisältävien lukujen kääntäminen yhtä vaikealta kuin tervanjuonti.

Käännöksestä pyydettiin arvio ammattikielenkääntäjiltä, kun säätiön silloinen puheenjohtaja **Tom Kendall** oli tulossa Suomeen vaimonsa **Carolynin** kanssa. Arvioitsijat kuitenkin totesivat, ettei käännös vastaa tarpeeksi alkutekstiä. Kuten joukkuepelin lopun ratkaisevissa vaiheissa, käännösryhmä pyrki tiivistämään rivejään 1970-luvun lopussa. Aili otti vastuulle terminologian yhdenmu-

kaistamisen, kun taas Lisse pyrki vastaamaan koko käännöstekstin läpikäymisestä ja korjaamisesta.

Kun Lissen ja Ailin koordinoima käännosurakka oli valmis, pyysi Joel ammattikielenkääntäjää arvioimaan paranneltua käännoästä. Arvio käännöksen laadusta oli melko tyrmäävä. Käännoksessä oli vielä paljon kohtia, joissa alkuteksti oli ymmärretty kokonaan väärin, jopa päinvastaisessa merkityksessä. Suomen kielen käyttökään ei ollut sujuvaa, vaan siitä paistoi läpi alkutekstin sanajärjestys ja lauserakenteet, anglismi.

Arvion antanut ammattikielenkääntäjä oli **Seppo Kanerva**, joka oli tutustunut kirjaan 1970-luvun lopussa ja josta oli tullut kirjan lukija. Niinpä Joel tarjosi käännosurakkaa Sepolle. Kun Sepon tekemät käännoänytteet oli arvioitu ja hyväksytty, organisoitiin kääntäminen, nyt kolmannen kerran, uudestaan. Uutta käännoästä päästiin tekemään vuonna 1984.

Kolmas kerta toden sanoo! Suomenkielisen kirjan ensimmäinen painos julkaistiin vuonna 1993. Kolmen vuosikymmenen urakka oli saatu päätökseen. Ne uudet aatevirtaukset, jotka laskeutuivat Suomeen viime vuosisadan puolessa välissä lentävillä lautasilla, olivat saaneet uuden muodon. Vuosisadan lopussa ulkoavaruudesta, elämän peruskysymyksistä ja kosmologiasta kiinnostuneet ihmiset olivat jakautuneet kolmeen toisistaan poikkeavaan etsijöiden ryhmään: fyysisen maailmankaikkeu-

den ja elämän syntyä tutkiviin tiedemiehiin, uusista hengellis-filosofisista ajatussuuntauksista ja rajatiedosta inspiroituneisiin paremman elämän tavoittelijoihin sekä *Urantia-kirjaa* vakavasti otettavana hengellisenä oppaana lukeviin Jeesuksen seuraajiin. Kun **Tapani Koivula** kysyi Aililta vuosituhanen vaihteen jälkeen, mitä tältä puolen vuosisadan matkalta jäi käteen, vastasi hän empimättä: ”Jeesus!”

Kuolevainen ihminen kokee Urantialla parastaikaa suurenmoista aikakautta, jolloin näköpiirit avartuvat ja käsitykset laajenevat, ja hänen kosmisen filosofiansa on vauhditettava kehitystään pysyäkseen inhimillisen ajattelun älyllisen areenan laajentumisen tasalla.” [104:3.2]

Nyky aika kieltäytyy hyväksymästä uskontoa, joka on ristiriidassa tosiasioiden kanssa ja joka ei ole sopusoinnussa omien korkeimpien totuus-, kauneus- ja hyvyyskäsitteensä kanssa. Se hetki on koittamassa, jolloin nykypäivän vääristyneen ja kompromisseilla pilatun kristinuskon oikeat ja alkuperäiset perusteet – Jeesuksen reaallinen elämä ja opetukset – löydetään uudelleen. [195:9.5] Mutta olkaa kärsivällisiä! Kun nykyinen taikauskon vastainen kapina on ohitse, jäljellä ovat Jeesuksen evankeliumin totuudet luomassa kirkasta valoa uudelle ja paremmalle tielle. [195:9.1]

Epilogi

Tämä lyhyt historiikki keskittyy vuosiin 1960–1983. Tältä ajalta ei ole jäänyt paljonkaan *Urantia-kirjaan* liittyvää kirjallista arkistomateriaalia Suomessa. Pauligin huvilalle kertynyt aineisto tuhottiin sen jälkeen, kun Urantia-säätiölle luvattiin, että kaikki vanhat käännösmonistheet hävitetään suomenkielisen kirjan ilmestymisen jälkeen. Tämä artikkeli perustuu Joel Rehnströmin, Helinä Harjun, Kalevi Eklöfin ja Pertti Leinosen haastatteluihin. Joel oli mukana jo 60-luvun alussa perustamassa Lentolautasliittoa; muut haastateltavat tulivat mukaan toimintaan 60-luvun lopussa. Haastattelut tehtiin joului–tammi–kuussa 2013–2014. Lähteenä on käytetty myös Wikipediaa ja Tapani Koivulan kirjaa *Kosminen kosketus*. Haastateltavat ovat tarkastaneet ar-

tikkelin asiasisällön.

Pyryn valottamaan artikkelissa niitä kyseisen aikakauden olosuhteita, jotka mahdollisesti vaikuttivat siihen, että *Urantia-kirjaan* suhtauduttiin myönteisesti. Tulkinta on subjektiivinen. Minusta kuitenkin näyttää siltä, että siihen inhimilliseen kaipaukseen, että joku avaruuden kehittyneempi rotu auttaisi neuvoillaan ihmiskuntaa kohti parempaa tulevaisuutta, vastattiin niin täysimääräisesti ja perusteellisesti, että ihmiskunnalta menee seuraavat tuhat vuotta niitten kaikkien kysymysten keksimiseen ja esittämiseen, mihin löytyy vastaus *Urantia-kirjasta*.

Väliotsikoissa olen käyttänyt joitakin tunnettujen elokuvien otsikoita, jotka viittaavat kyseiseen aikajakssoon ja sen tapahtumiin jollakin yleisellä tasolla.

Aiheesta muualla

Helinä Harju: Urantia-liikkeen alkutaival Suomessa,

Heijaste 2/1993, www.urantia.fi

Joel Rehnströmin haastattelu, *Heijaste* 1/1985

Seppo Kanervan haastattelu, *Heijaste* 3/1993

Mark Kulieke: *Erään ilmoituksen synty*, Kolmas laitos, 1994, www.urantia.fi

Tapani Koivula: *Kosminen kosketus*, Ufo Finland, 2013

Materialistin usko perustuu tyhjyyteen

Ympärillämme oleva fyysikaalinen maailma vaikuttaa hyvin konkreettiselta, koska se on käsin kosketeltava ja voimme havaita sen omien aistiemme avulla. Siksi on helppo ajatella, että kaikki todellisuus, jossa elämme, koostuu materiasta – ja elämämme tosiasiat perustuvat aineeseen.

Tämä näkyvä illuusio rikkoontuu kuitenkin, jos lähemme tarkastelemaan ympärillämme olevaa reaali-maailmaa tieteen silmin.

Tieteellisten mittausten mukaan ympärillämme olevassa näkyvässä aineessa on tyhjää tilaa noin 99,999 999 999 999 6 prosenttia, koska atomien ytimet ja elektronit ovat todella pieniä hiukkasia atomien ja molekyylien kokoon verrattuna.

Olemme siis tehty tyhjiydestä, mutta emme voi kuitenkaan kävellä seinien läpi, koska aineessa olevat elektronit hylkivät toisiaan. Kun iskemme vasaralla kiveen, niin teräs ja graniitti eivät kosketa toisiaan, vaan vasara pysähtyy graniitin pinnan ohueen elektromagneettiseen kenttään.

Materian käyttäytymistä hallitsevat neljä perusvoimaa: sähkömagneettinen, heikko ja vahva vuorovaikutus sekä painovoima. Itse asiassa, kun kosketamme kahvikuppia, emme kosketa ainetta vaan voimakenttiä. Näkymätön voima on siis aina kanssamme. Sellaiset ainepartikkelit, kuten neutriinot, jotka eivät reagoi näiden voimakenttien kanssa, kulkevat kuiten-

kin vapaasti vaikka maapallon läpi.

Tyhjää täynnä oleva materialistinen maailma ei kuitenkaan ole läpinäkyvä, koska voimakentät taivuttavat ja heijastavat valonsäteitä eli fotoneita. Läpinäkyvät aineet, kuten raskas lyijy-lasi, antavat meille kuitenkin konkreettisen todisteen aineen tyhjästä perusolemuksesta.

Tyhjiys saa uusia mittasuhteita, jos otamme huomioon myös tähtitaivaan ja koko universumin, jossa tätä fyysistä tyhjää materiaa on vain 0,000 000 000 000 000 004 prosenttia koko universumin tilavuudesta. Kaiken huipuksi tämä vähäinenkin materian määrä koostuu erilaisista hiukkasista, jotka itse asiassa ovat vain pieniä energiapaketteja.

Tässä mielessä materialistinen ja tieteellinen maailmankatsomus ovat pitkälti uskomustiedon varassa, koska ne eivät kerro mitään maailmaa hallitsevasta suunnattomasta – varsinkaan, koska tiede ei ole pystynyt luomaan ainuttakaan uutta luonnonlakia, saati materiaa, energiaa tai elämää.

Tiede on ainoastaan antanut nimet luonnonilmiöille ja löytänyt niiden takana olevan matematiikan. Tiedemiehillä ei kuitenkaan ole pienintäkään hajua siitä, mistä nämä näkymättömät ja massattomat voimakentät on tehty, vaikka avaruus on täynnä erilaisia voimakenttiä. Lähes 100 prosenttia tieteellisestä totuudesta odottaa siis vielä löytäjänsä.

Filosofisen idealismin näkökulmasta todellisuus on perimmäiseltä luonteeltaan henkinen, ja materialistinen maailma on vain henkisen maailman varjo. Henkinen ja materialistinen todellisuus eivät voi kuitenkaan olla ristiriidassa keskenään, koska henkisiä arvoja ei voi mitata fyysisillä mittareilla eikä fyysisiä arvoja henkisillä mittareilla.

Emme voi varmasti tietää, miksi olemme tällaiselle, lähes virtuaaliselle, näyttämölle joutuneet. Ympärillämme näkyvistä upeista kulisseista voimme

kuitenkin yrittää nöyränä ja avoimin mielin päätellä elämämme tarkoitusta.

Millään muunlaisella stagella emme voisi harjoitella oman vapaan tahdon käyttöä, myötätuntoa, oikeudenmukaisuutta, tasa-arvoa ja uskoa; tehdä virheitä ja oppia niistä; tukea heikkoja; valita oikean ja väärän välillä sekä kokea tuskaa, nautintoja, luottamusta ja lähimmäisen rakkautta. Kyse voisi olla siis elämänkoulumme ensimmäisestä luokasta.

Antti Roine

Voisimme kävellä seinien läpi, jos voimaketät eivät eivät sitä estäisi.
Kuva ©Pekka Rahkonen.

Urantia-seuran tiedotuksia

Talvipäivät hotelli Waltikassa Valkeakoskella 27.–28.1.2024

Päivien teemana on Jeesus: hänen opetuksensa, elämänsä tarkoitus, opetuslastensa tehtävään ohjaus, kokemuksensa elämästään ihmisenä sekä ihminen ja Jumala hänen persoonassaan. Entä miten *Urantia-kirja* on muuttanut näkökulmaasi ja vaikuttaneisuuttasi Jeesuksesta, jne.

Jos olet halukas alustamaan, kertomaan tai pitämään puheenvuoron kokemuksistasi, niin ota yhteyttä *Raimo Kujalaan* sähköpostitse raimojuhani.kujala@gmail.com tai puhelimitse 040 586 4154.

UAI:n kansainvälinen konferenssi 28.–31.3.2024

Baltimore, MD, USA.

Lisätietoja

1) UAI:n verkkosivulla:

<https://urantia-association.org/event/2024-urantia-association-international-conference/>

2) USA:n kansallisen Urantia-yhdistyksen (järjestävän seuran) verkkosivulla:

<https://uaus.urantia-association.org/about-us/events/>

Avoimet Urantia-aiheisetluentotilaisuudet

Tilaisuudet pidetään Helsingin Keskustakirjasto **Oodissa**, II kerros. Huonevaraus on luentokohtainen. Osoite on Töölönlahdenkatu 4, 00100 Helsinki. Tilaisuuksissa on joko esitelmä tai *Urantia-äänikirjan* kuuntelua ja keskustelua sen pohjalta. Tilaisuudet ovat **sunnuntaisin klo 14–16**.

Syksy 2023 (Tarkista viimeisin tieto seuramme nettisivulta, www.urantia.fi)

- **17.9.2023: Hengen käsite länsimaisessa filosofiassa. Näkökulmia ja lähestymistapoja.** – *Maarit Huhti*
(Luento ryhmätilassa 7)

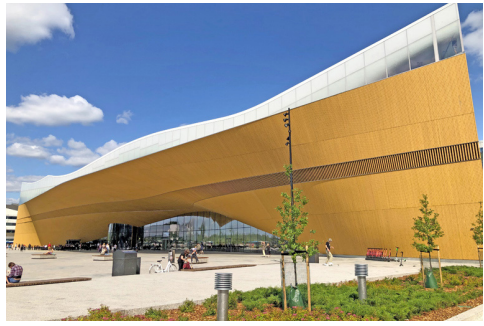
- **x.x.2023: Avoim**

Järjestäjä Suomen Urantia-seura ry.

Tilaisuuksiin vapaa pääsy.

Tervetuloa!

Keskustakirjasto Oodi
([karttalinkki](#))

Seuran hallitus ja yhteystiedot

(Vahvistettu seuran vuosikokouksessa 10.6.2023)

Puheenjohtaja

Raimo Ala-Hynnälä

puheenjohtaja@urantia.fi

Jyväskylä. Puh. 040 717 2933

Varapuheenjohtaja

Karoliina Auvinen

varapuheenjohtaja@urantia.fi

Helsinki. Puh. 050 330 5418

Sihteeri

Virva Vainio

sihteeri@urantia.fi

Pirkkala. Puh. 040 703 0115

Rahastonhoitaja

Osmo Saarela

rahastonhoitaja@urantia.fi

Sipoo. Puh. 0400 815 379

Jäsenkomitean pj.

Antti Palomäki

jasenkomitea-pj@urantia.fi

Yläne. Puh. 050 574 1188

Julkaisukomitean pj.

Tapio Talvitie

julkaisukomitea-pj@urantia.fi

Espoo. Puh. 050 332 2739

Koulutuskomitean pj.

Raimo Kujala

koulutuskomitea-pj@urantia.fi

Vesilahti. Puh. 040 5864154

Konferenssikomitean pj.

Eija Seppänen-Bolotinski

konferenssikomitea-pj@urantia.fi

Vantaa.

Urantia-äänikirja

Äänikirja on saatavana MP3-muodossa CD- ja USB-tallenteena. Kirja sisältää 157 h ääntä ja datan määrä on 5.3 Gb. Lukijana on yksi miesääni ja kaksi naisääntä. Äänikirjaa voi kuunnella tietokoneella, älypuhelimella tai kannettavilla musiikinkuunteluun tarkoitetuilla laitteilla, joilla voi toistaa MP3-muotoista sisältöä. Tallenne sisältää myös *Urantia-kirjan* tekstin kokonaisuudessaan (html). Myyntipakkauksessa on lisäksi käyttöohjevihko, jossa on aikaindeksi sisällysluettelo kirjan luvuista: lukujen kokonaisaika sekä alilukujen alkamisajankohta luvun alusta, min:sek. Täten halutun aliluvun alkamiskohta löytyy helposti.

- CD-ROM-tallenne, 9 CD-levyäHinta **10 €**
- USB-tallenne, 1 USB-muisti, 8GtHinta **20 €**
- Molemmat yhdessä (CD+USB)Hinta **25 €**

Lisänä:

- Seuran jäsenille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- *Heijaste*-lehden tilaajille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- Suomenkielisen *Urantia-kirjan* ostajille CD-äänikirja kaupan päälle.

Myynti: **Suomen Urantia-seura ry.**

- * Internetissä: <http://www.urantia.fi> → Urantia-kirja
- * Käteismyyntiä tilaisuuksissa, joihin seura osallistuu (esim. messut) tai joita seura itse järjestää (kuten esitelmät ja lukijapäivät).

Tiedustelut: audiokirjat@urantia.fi tai p. 050 041 6336 (Pertti Leinonen)

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen *Heijasteessa*, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa *Heijasteessa*. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsinki

Helsingin opintopiiri jatkaa syyskaudella parittomien viikkojen torstaisin klo 17–19 Keskustakirjasto Oodin ryhmätyötiloissa, toinen kerros. Lisätietoja: *Kaija Lindström*, s-posti: kaija.lindstrom@kolumbus.fi

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10–12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtela*, puh. 040 060 9790, s-posti: pentti.lehtela@pp1.inet.fi

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. 040 507 3048, s-posti: karijolami@gmail.com

Kemijärvi

Kemijärven lukupiiristä lisätietoja: *Lasse Ketonen*, Asematie 17, 98120 KEMIJÄRVI, puh. 040 5040577.

Kärkölä

Lisätietoja: *Sirkkaliisa Brandelin*, puh. 045 146 3335.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*,
puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta
kiinnostuneille lisätietoja: *Tuula Parviainen*,
puh. 050 013 1430. s-posti:
parviainen.tuula@hotmail.com

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viik-
kojen keskiviikkoina klo 19–21. Yhtey-
shenkilö: *Raimo Kujala*, Mantereen-
tie 405, 37420 VESILAHTI. Puh. 040
586 4154, s-posti:
raimojuhani.kujala@gmail.com

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasar-
mintie 20 A 84, 90130 OULU, puh.
040 502 6604, s-posti:
reijo.hamari@luukku.com

Verkko-opintoryhmä

Suomenkielinen verkko-opintoryhmä kokoontuu kerran viikossa sunnuntaisin klo 19 ryhmäpuhelutoimintoa käyttäen. Osallistuminen edellyttää sähköpostia, johon seuran sihteeri lähettää osallistumiskutsu-linkin. Jos olet kiinnostunut osallistumaan, niin lähetä sähköpostitietosi osoitteella sihteeri@urantia.fi. Keskustelu tapahtuu koollekutsujan Zoom-ohjelmiston avulla (muut osallistujat eivät tarvitse varsinaista Zoom-ohjelmaa).

Keskustele Facebookissa

Urantia-seuralla on myös suljettu Facebook-ryhmä, jossa voit seurata keskustelua ja vaihtaa mielipiteitä muiden *Urantia-kirjan* lukijoiden kanssa. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä seuran sihteeriin: sihteeri@urantia.fi

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie
13, 26660 RAUMA, puh. 040 748
4289, s-posti:
anja.m.vuori@gmail.com

Rovaniemi

Lisätietoja antaa *Rauni Välikangas*,
puh. 040 771 3732.

Tampere

Tiedustele kokoontumisaikoja: *Kari Kippo*,
puh. 050 327 1045, s-posti:
kari.kippo@gmail.com

Stockholm, Sverige

Urantia studiegrupp träffas på jämna
veckors lördagar kl 14.00 i Stockholm
city. För närmare info ring *Riitta*
+46 707 213 496.

Posti Green

Urantia-säätiön Suomen-toimisto tiedottaa

Urantia-kirja

- Kovakantinen 23 €
- Pehmeäkantainen loppuunmyyty

Kirjan ostajalle CD-äänikirja kaupan päälle!

Vieraskielisistä kirjoista löytyy lisätietoja verkkosivulta.

Määräalennus suomenkielisistä kirjoista:

- *Urantia-kirja*, kovakantinen 5 kpl 100 € (à 20 €)

Tiedustelut ja tilaukset verkkosivulta tai puhelimitse:

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

p. 050 540 4582

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Tapio Pulli